

STOTKA!

Ni sami ne znamo kako smo uspjeli, ali eto, danas čitate stoti broj Biltena za samoobrazovanje i društvena pitanja. Nastojaćemo da u narednoj stotki budemo još informativniji i podsticajniji za razmišljanje, u čemu i dalje ozbiljno računamo i na vaš aktivan doprinos. Bivši radnici Trudbenik gradnje i stanari Trudbenikovih samačkih hotela traže vašu podršku za zahtev da se smeštajni kapaciteti Trudbenika izdvoje iz stečajne mase i prenamene u stambene jedinice. Mimo svih sporova u vezi sa restrukturiranjem, privatizacijom i stečajem Trudbenika, stvar je elementarne ljudskosti da se zaustavi izživljavanje nad stanarima samačkih hotela koje već godinama sprovode Agencija za privatizaciju, pa privatni vlasnik Monterra doo, pa sada i stečajni upravnik. Zoran Gočević iz Srboleka kroz iskustvo svog preduzeća i Jugoremedije preispituje osnovno načelo na kom počiva naš, kao i svaki drugi kapitalistički sistem – pravo na svojinu. Gledajući oko sebe, Zoran zaključuje da je ovo pravo u Srbiji ukinuto. Ni ljudskosti, ni svojinskog prava, da ne nabrajamo dalje. Gde god zavirite u društvu u Srbiji danas, svuda nam predstoji mukotrpno građenje od početka. O perspektivama udruživanja radi zaštite elementarnih kolektivnih prava radnika razgovaraćemo u petak u 18h.

Učitelj neznalica i njegovi komiteti

za samoobrazovanje

Bilten
uciteljneznalica.org **društvena pitanja**

Imenovati TO ratom

DA LI JE PRAVO NA SVOJINU UKINUTO U SRBIJI?

PODRŽITE ZAHTEV DA SE ZAUSTAVI PROGON STANARA I REŠI STATUS SAMAČKIH HOTELA „TRUDBENIK GRADNJE“

Obaveštavamo javnost i učesnike u postupku stečaja Trudbenik gradnje doo o koracima koje smo preduzili na zaštiti smeštajnih kapaciteta Trudbenik gradnje od otuđenja u stečaju, i zaštiti stanara od progona koji se u kontinuitetu sprovodi od 2008. godine, i pozivamo vas da podržite naše zahteve.

Stečaj Trudbenik gradnje se vodi u atmosferi konstantnih zloupotreba, o kojima smo do sada u više navrata pisali, a što je samo nastavak zloupotreba koje su državne institucije napravile u restrukturiranju privrednog društva KMG Trudbenik, izdvajanju i privatizaciji Trudbenik Gradnje i njenom poslovanju nakon privatizacije. Stečajni postupak u Trudbenik gradnji nije doveo ni do pobijanja štetnih poslova nesavesnog vlasnika ni do obeštećenja pljačkanih radnika, naprotiv, pretvorio se u finalni čin dugotrajnog uništavanja nekadašnjeg privrednog giganta i ustoličenja nove bogataške elite na račun radnika koji su tog giganta decenijama stvarali i unapređivali.

Naporedo sa aktivnostima koje preduzimamo protiv zloupotreba u stečaju, pozivamo vas da podržite naš zahtev za rešenje neodložnog problema smeštajnih kapaciteta Trudbenik gradnje, u kojima sud i stečajni upravnik nastavljaju istu politiku koju je vodila i uprava koja nas je pljačkala i dovela preduzeće do stečaja. Bivšim radnicima Trudbenik gradnje se i dalje uskraćuje pravo na podelu stanova koje su dobili odlukom organa privrednog društva pre privatizacije.

Naime, Trudbenik gradnja u svojoj imovini ima samački hotel u Bloku 70, i 27. marta 2006. godine donela je odluku da se ovi smeštajni kapaciteti podeli radnicima u cilju rešavanja njihovog stambenog pitanja. Ta odluka nije niti izmenjena, niti je ukinuta, niti je sprovedena u delo, a i dalje je na snazi. Nakon privatizacije Trudbenik gradnje 2008. godine, novi vlasnik Monterra doo nije sprovedla ovu odluku, već je krenula sa progonom stanara, nasilnim iseljenjima, isključenjem struje i vode, otkazima ugovora o radu zaposlenima koji su odbili da se iseile i dr. Nakon otvaranja stečaja, umesto da stečajni upravnik, koji je sada zakonski zastupnik Trudbenik gradnje, sprovede odluku od 27. marta 2006. godine, ili da na neki drugi način reši problem stanara ovog i drugih smeštajnih kapaciteta Trudbenik gradnje, progon se nastavio sa istom žestinom kao i u vreme Monterrine uprave u Trudbenik gradnji. Bivši radnici Trudbenik gradnje su pretrpeli najveću štetu od pljačkaške privatizacije i propasti njihovog preduzeća, dovedeni su u potpuno beznađežan položaj i neshvatljiv nam je cinizam sa kojim sud sada izgovara da samo postupa "po zakonu", a zapravo u interesu sumnjivih poverilaca i protiv elementarne humanosti.

U tom cilju smo se obratili stečajnom upravniku sa zahtevom da zaštiti nesporna prava radnika i sprovede odluku od 27. marta 2006. godine, i da isto rešenje primeni i na druge smeštajne kapacitete Trudbenik gradnje. Prenosimo naš zahtev u celosti.

	36 St. 2351/ 2011
PRIVREDNI SUD U BEOGRADU	Masarikova 2 Beograd
PODNEŠAK STEČAJNIH POVERILACA	
Sa zahtevom za izdavanje dela imovine iz stečajne mase i obustavu prodaje imovine stečajnog dužnika do odluke Ustavnog suda	

Poštovani, obraćam Vam se sa zahtevom da se deo imovine Trudbenik Gradnje doo u stečaju i to Samački hotel na Bloku 70, ul. Jurija Gagarina br. 139, kao i Samački hotel koji se nalazi Konjarniku ul. Uletna Milovanovića br. 6, izuzmu iz stečajne mase, i tako od same eventualne prodaje a iz razloga jer:

1. Vama je već poznato, a prema podnesku stečajnih poverilaca od 23.03.2014. god. da su stečajni poverioci dana 06.03.2013. god. podneli Ustvnu žalbu radi utvrđenja nezakonitosti zaključka o listi utvrđenih i osporenih potraživanja od 07.12.2012. god, za koje smatramo da je skandalozno nezakonito i štetno po radnike poverioce i po poverioce uopšte, izuzimajući poverioce koji, po nama, imaju nezakonito upisane hipoteke na nepokretnostima.

2. Takođe, u predmetnom obraćanju Ustavnom sudu je navedena i opisana nezakonitost upisa hipoteka nad nepokretnostima i na taj način onemogućenje isplate radnika-poverilaca, a što je i Vama poznato, jer je i od vas traženo preispitivanje načina i zakonitosti upisa predmetnih hipoteka kao i osporavanje istih.

3. KMG Trudbenik Gradnja ad u restrukturiranju je dana 27.03.2006.god. donela Odluku, koju prilazemo, kojom se odobrava prenamena Samačkog hotela na Bloku 70, a radi rešavanja stambenih potreba zaposlenih, te smatramo da ste Vi kao zastupnik pravnog lica dužni da takvu odluku sprovedete u delo.

Prilog: Odluka

Želimo da istaknemo još neke važne činjenice a koje bi mogle uticati na odluke suda, a to su da su objekti koje smo naveli bili namenjeni za rešavanje kako privremenog tako i trajnog stambenog pitanja radnika, da na Konjarniku postoje i stanovi koji su otkupljeni po odlukama koje su pravnosnažne, da postoje lica koja u njima žive i po više decenija, koja imaju i decu, te da ovo pitanje ima itekako socijalni i humani karakter, pored pravnog.

Kako smatramo da je prilikom samog uspostavljanja hipotekarnog odnosa bilo malverzacija i vršenja različitih krivičnih dela, a što ni u jednom trenutku u stečajnom postupku nije dovedeno u pitanje, to Vas još jednom molimo da ne budete produžena ruka tog i takvog vođenja ovog stečajnog postupka, već da predmetne nepokretnosti izuzmete iz stečajne mase i sprovedete navedenu osluku, te da obustavite dalju prodaju imovine stečajnog dužnika i na taj način zaštitite poverioce-radnike radi adekvatne isplate potraživanja, a i sebe od eventualne buduće odgovornosti, a sve do odluke Ustavnog suda Srbije po žalbi koja je podnešena.

U Beogradu,
05.02.2015. god.

U nadi da će se nakon ovog pisma povećati legitiman pritisak javnosti, kako na pravosudne organe tako i na određene centre van pravosuda koji obezbeđuju političku volju za zakonitim i pravednim postupanjem, te da će ovo pitanje biti rešeno u korist porodica sa decom koja nemaju gde da žive, iako imaju prava na pomenuti stambeni prostor, zahvaljujemo vam za svaku vrstu

pomoći koju nam pružite.

Podršku našem zahtevu možete uputiti Privrednom sudu u Beogradu, Masarikova 2, broj 36. St. 2351/2011. Unapred zahvalni,

Bivši radnici Trudbenik gradnje i stanara samačkih hotela ◦

Zašto ovo pitam? Pokušaću da objasnim na sudbini Jugoremedije i Srboleka, mađa se isto pitanje može postaviti u svakom preduzeću i uopšte na svakom koraku u svakoj oblasti društva u Srbiji danas.

Srbolek i Jugoremedija su dva preduzeća koja imaju dosta zajedničkih tačaka. Pre svega, oba se bave proizvodnjom i prometom lekova, i oba su akcionarska društva privatizovana po Zakonu o svojinskoj transformaciji iz 1997. godine, koji je davao prednost u kupovinu akcija radnicima i penzionerima. Zatim, kao i kod svih farmaceutskih firmi, njihova intelektualna svojina – licence za proizvodnju lekova, ima naročito veliku vrednost u poređenju sa drugim industrijskim granama. Bez intelektualne svojine mašine bi stale, a objekti ostali prazni. Naravno, važi i obrnuto – licence same po sebi ne znače ništa ako fabrika nema adekvatne kapacitete za proizvodnju. Dozvola za proizvodnju se dobija samo ako imate i jedno i drugo, ali je specifičnost farmacije kao složene industrije je da intelektualna svojina u vidu licenci ima naročito veliku vrednost. I Jugoremedijine i Srbolekove licence su godinama sticane. Intelektualna svojina oba preduzeća je rezultat odgovorne poslovne politike dugoročnog planiranja i ulaganja u što bolji i skladniji razvoj proizvodnje.

Sledeća bitna dodima tačka između Srboleka i Jugoremedije je to što su oba preduzeća otišla u stečaj, oba odlukom državnih vlasti.

Srbolek je otišao u stečaj maja 2011. godine, zato što je država odbila da podrži program za oporavak firme koji su predlagali radnici-akcionari nakon hapšenja Jovice Stefanovića. O tome sam već mnogo puta pisao i govorio: Stefanović se 2005. godine „greškom“ države samoproglasio za većinskog vlasnika Srboleka (iako njegov vlasnički udeo nikada nije prešao 25%); dok smo se borili protiv Stefanovićeve pljačke organi gonjenja su nam govorili da je pravda spora, ali dostižna; a kada je „pravda“ napokon stigla i kada je trebalo sanirati katastrofu u Srboleku koja je ostala iza Stefanovića, ta država, koja je svojim odlukama ugrozila imovinu akcionara, odbila je da podrži oporavak fabrike, gurnula nas u stečaj i ostavila bez imovine.

Jugoremedija je otišla u stečaj decembra 2012. godine, zato što je vlast pohapsila rukovodstvo koje je uspešno sprovelo oporavak fabrike nakon što su je radnici-akcionari preoteli od onog istog malopre pomenutog Jovice Stefanovića, još jedne mračne dodime tačke između dve nekada uspešne fabrike lekova. Nešto pre nego u Srboleku, Stefanović je i u Jugoremediji od 2002. do 2007. godine zaveo isti režim samovolje i pljačke na osnovu toga što mu je država prodala manjinski paket akcija. Radnici i mali akcionari su se izborili protiv njega, postavili svoju upravu, izvukli se iz dugova i investirali 10 miliona evra u modernizaciju proizvodnih pogona. Kad je videla da ne može finansijski da ih slomi, država je pohapsila rukovodstvo Jugoremedija na osnovu nejasnih i neubedljivih optužbi za zloupotrebe i gurnula fabriku u stečaj.

Pozadina zločina

Još od 2010. godine i kolege iz Jugoremedije i mi iz Srboleka upozoravamo javnost da se u ovoj priči ne radi samo o nama, nego da pozadina uništavanja farmaceutске industrije u Srbiji treba da zabrine svakog građanina. Te 2010. godine država je promenila propise tako što je izjednačila domaće proizvođače sa uvoznici koji samo pakuju strane farmaceutске proizvode, ali kako je to učinila? Ne tako što je liberalizovala tržište i ukinula povlašćen položaj domaćoj proizvodnji, već tako što je stranim lekovima pakovanim u Srbiji dala status „domaćeg“ proizvoda. Dakle čista prevara potrošača! Jedan od tada najmoćnijih pakeraja stranih lekova bio je Dalta farm iz Novog Sada, čije vlasništvo je skriveno na off shore računom. Ova firma je istovremeno bila

i ključni saradnik Jovice Stefanovića u uništavanju Srboleka i Jugoremedije, što ne treba da čudi – Stefanovićeve „poslovna politika“ u Srboleku i Jugoremediji bila je da izvlači novac i ne ulaže ništa u proizvodne kapacitete, što dugoročno znači odumiranje proizvodnje i svodenje na pakeraj. Sa druge strane, politika radnika i malih akcionara je bila očuvanje proizvodnih kapaciteta. Problem koji ovde hoću da podvučem je da je država, pored toga što je prevarila potrošače lekova, u isto vreme i ukinula svojinska prava nas malih akcionara i gurnula naše fabrike u stečaj bez ikakvog stvarnog razloga, da bi favorizovala uvoznike da bez konkurencije ovladaju tržištem. U stečaju je naša imovina postala plen za nastavak pljačke koju su započeli Jovica Stefanović i Delta farm.

Srbolekove licence, osamnaest registracija lekova među kojima je bio i Nitroglicerin, izdvojene su iz celine proizvodnog pogona u ulici Kraljevića Marka 2, iako je bilo jasno da bi prodajom mesta proizvodnje zajedno sa licencama, kao jedinstvene proizvodne celine, bila postignuta neuporedivo veća cena nego prodajom nefunkcionalnih delova – proizvodnog pogona kao nekretnine, a licenci bez mesta proizvodnje. Da sada ne ponavljam poznatu priču za koje smešne pare su prodati Srbolekovi objekti u Kraljevića Marka (zona Savamale) i u Sarajevskoj ulici (zona budućeg „Beograda na vodi“) i koliko su tu oštećeni poverioci. Najgore je ipak prošla intelektualna svojina Srboleka.

Osamnaest Srbolekovih licenci prodato je za samo 1.100.000,00 dinara. Prilikom procene imovine na početku stečaja, u svom ekonomsko-finansijskom izveštaju stečajni upravnik nije ni uneo licence u vrednost preduzeća, sa izgovorom da su prestale da važe. Zatim ih je, tako „nevažne“ i „bezvredne“ ipak stavio na prodaju, sa „od oka“ procenjenom početnom cenom, ne uzimajući sve vrednosne i mernne aspekte u obzir, da bi onda u svoj sledeći redovni izveštaj dopunio vrednost stečajne mase za onih smešnih 1.100.000,00 dinara koje je postigao na prodaji licenci koje je prvobitno procenio sa nulom!

Simptomatično je da su Srbolekove licence prodate preduzeću Union Medik iz Novog Sada, koje je pre toga uzelo u zakup objekte, pogone i licence za proizvodnju lekova Jugoremedije! Iako nije kupio Jugoremediju, već ju je uzeo u zakup do odluke o reorganizaciji, znači na određeno vreme, Union Medik je uspeo da se trajno upiše kao nosilac svih licenci za proizvodnju Jugoremedijinih lekova, i da se nametne kao predlagač plana reorganizacije. Država, to jest njena Agencija za lekove je odobrila privremenom zakupu Jugoremedije da bez mesta proizvodnje, samo na osnovu ugovora o zakupu Jugoremedije, registruje licence Srboleka i Jugoremedije, uz posredovanje lokalnih funkcionera Zrenjanina pod izgovorom da će se time zaposliti 50 do 60 radnika. O tome nisu razmišljali kada je trebalo da pomognu da u u Jugoremediji i Srboleku ne ostane bez posla ukupno 800 radnika. Da je

takav odnos političara i njihova briga za preduzeće i radnike postojala ranije, do stečaja u ova dva preduzeća ne bi ni došlo. Ali mi i dalje živimo u zemlji u kojoj je pravo na svojinu ukinuto – imate je kad vam država to dozvoli, a nemate kad je država protiv vas.

Šansa za Jugoremediju

Na traženje bivših radnika i akcionara Jugoremedije Gradski zavod za veštačenje u Beogradu je prošle godine ponovo procenio imovinu Jugoremedije u stečaju. Sud je uvažio zahtev da se u novoj proceni primeni metoda diskontovanja novčanih tokova (DNT) i da se proceni intelektualna svojina. Veštačenje je pokazalo da je na osnovu procene licenci Jugoremedijinih lekova vrednost njene imovine porasla za 40 miliona evra. Ukupna nova vrednost Jugoremedije procenjena je na 68 miliona evra. Sad su na potezu sud i država. Bivši radnici, danas poverioci Jugoremedije traže od sudije Milana Pajtaševa da naredi podnosiocu plana reorganizacije Union Mediku da svoj plan uskladi sa novom procenom, što je jedino logično i zakonito rešenje i neshvatljivo je da sud već mesecima okleva da ga donese. Imamo puno razloga da sumnjamo šta se sprema iza tog oklevanja.

Ona „spora ali dostižna pravda“ koja je „napokon stigla“ u Srbolek hapšenjem Jovice Stefanovića 2010. godine ustvari se još uvek oteže. Sudeenje nije završeno ni u prvom stepenu, a sva bitna imovina Srboleka je već raskučena u stečaju, nepovratno. Nama malim akcionarima i radnicima nije jasno čemu uopšte služi ta i takva pravda. Zaštiti svojinskih prava sigurno ne služi.

Nadam se da država u Jugoremediji neće favorizovati interes Union Medika na štetu proizvodnje i malih akcionara i da će sprečiti nastavak pljačke kroz reorganizaciju. Nadam se, ali njeno dosadašnje ponašanje navodi na pitanje da li postoji kontinuitet između Jovice Stefanovića, Delta Farma i Union Medika? Prve dve firme su godinama tesno saradivale u poslovima oko trgovine i proizvodnje lekova i saučestvovala u pljački Srboleka i Jugoremedije uz podršku države, a kada su obe ušle u „probleme sa zakonom“ i kada su imena krenula da im se povlače po novinama, odjednom se niotkuda pojavljuje Union Medik, čiji je vlasnik iz sasvim druge branše (pekar) da nastavi „poslove“ tačno tamo gde su predhodnici stali, i on takođe dobija punu podršku države. Da li će se ovaj kontinuitet nastaviti, ili će država preispitati i razvezati sve povezane firme koje su ne samo uništile akcionarima imovinu i radnicima radna mesta, već su i državu oštećile za milionske sume za poreze i doprinose, a društvo lišile dva vredna i napredna proizvođača lekova sa godinama unapređenim proizvodnim kapacitetima i intelektualnom svojinom, koja bi i dan danas mogla da proizvođi budućnosti i nova radna mesta.

Zoran Gočević, bivši radnik i predsednik odbora poverilaca Srboleka u stečaju ◦

Petak 20. februar 2015. godine u 18.00h
Učitelj neznalica i njegovi komiteti
Resavska 21, stan br. 5, Beograd

Učitelj neznalica i njegovi komiteti
pozivaju vas na okrugli sto

ZADRUGARSTVO I ZAPOŠLJAVANJE

Agencije za zapošljavanje i omladinske zadruge danas su sinonimi za prikrivanje rada na crno i razne druge oblike „zaobilazanja“ procedura radi eksploatacije radnika. Naravno, baš ovi oblici posredovanja između poslodavaca koji traže radnike i radnika koji traže posao uživaju podršku i podsticaje države. Prošlogodišnje izmene Zakona o radu, kojima je ukinuta starosna granica od 30 godina za članstvo u omladinskim zadrugama, samo je legalizovala ukorenjenu praksu

na tržištu „povremenih, privremenih i sličnih poslova za koje se ne zasnava radni odnos“ (član 3 stav 8 Zakona o zadrugarstvu), ali je pitanje da li će stvarno doprineti unapređenju položaja radnika koji se zapošljavaju na ovaj način.

Da li organizovanje u uslužne zadruge radi traženja posla može biti način da se istovremeno zaštite kolektivna prava radnika i da se poslodavcima obezbedi sigurnost i kontinuitet u obavljanju posla?

donator:

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO - OPEN SOCIETY FOUNDATION

partneri:

Izdavač:
Učitelj neznalica i njegovi komiteti
Urednik:
Ivan Zlatić
Dizajn i prelom:
Matija Medenica

Savez za radničko društvo